

nagy hiány van.

A miniszter azzal zárta szavait, hogy mindent meg fog tenni, hogy a forrongó percek, melyeket Franciaország most él, ne kelljen újból átélnie.

A szemárus ezután egyhangúlag elfogadta a bizalmi napirendet. (M. T. I.)

Anglia is élelmezési bajokkal küzd

London, december 20. (Reuter-ügynökség.) Lord Rhonda a londoni kerületi élelmiszerbizottságokhoz intézett beszédében kijelentette, hogy nem kell attól tartani, hogy a németek Angliát ki tudnák éheztetni, de mégis el kell viselni a nélkülözéseket. — Nincs elég margarin, vaj és cukor az országban. Husban is hiány van. A buzakészletek Franciaország és Olaszország szükségletei miatt rosszabbul állanak, mint két hónap előtt. Valószínűleg igénybe kell venni a kényszeradagolási rendszert.

Amerika feltételei az antant részére

ZÜRICH, december 20. Tardieu, francia főbiztos Amerikában a Petit Parisien munkatársának kijelentette, hogy Amerika kész az antantnak teljes segítséget adni, két feltétel elfogadása esetén. Az első feltétel az, hogy úgy a frontokon, mint a belső résekben vissza kell állítani a vasfegyelmet. A második feltétel egy antant-fővezér kinevezése.

Háboeu ellenes hangulat Amerikában.

HÁGA, december 20. A Washingtonból érkező jelentések szerint a háboru ellenes hangulat folyton növekszik. Az élelmiszerárak óriási módon felszöknek. Chikagóban és Newyorkban számos lázadás tört ki az éhség miatt. A hadseregekbe való sorozások növelik az elégedetlenséget.

Internált erdélyiek érkezése Bukaresztbe

BUKAREST, december 20. E hó 18-án érkezett a katonai kormányzóság területére az első vonat a központi hatalmak 950 alattvalójával, akiket a román kormány a háboru folyamán Moldvába hurcoltatott. A visszautazás a fronton át történt. A vonatokat két napos időközben indulnak el.

Orosz mezőgazdási termények érkeznek Galacba.

Bécs, december 20. A délkeleti orosz fronton már megindult a csereforgalom a legszébb reményekkel kecsgetet, mielőtt az erre való vasuti berendezkedés megtörténhetik. Addig is hajókon történik az áruk kikötőzése, még pedig olyanformán, hogy az orosz hajók Odesszából futnak be Galac kikötőjébe, ahonnan majd dunai uszályokon hozzák fel az orosz mezőgazdasági terményeket.

A belügyminiszter leirata a csecsemővédelem intézményes szervezéséről.

— Mit végzett eddig Szeged. —

(Saját tudósítónktól.) A decemberi közgyűlés első napjának volt egy igen érdekes és fokozott figyelemre méltó tárgya: Ugron Gábor belügyminiszter leirata az anya- és csecsemővédelem intézményes szervezéséről. Főlegesen látni indokolni, hogy miért szükséges ennek a leiratnak részletesebb ismertetése. Csak két szempontot emelünk ki: ez a leirat egyike azoknak a nagyon nevezetes aktáknak, amelyekkel a kormány megindítja a magyarság reorganizálására irányuló munkáját, a másik, hogy a közgyűlési határozat, amelyet a miniszteri leirat kapcsán hoztak, újabb beszédes bizonyíték amellett, hogy ebben a nagy magyar városban a nemzetiségek közvetlen szomszédságában olyan munka folyik, amely — az ország érdekében is — az eddiginél összehasonlíthatatlanul nagyobb méltánylást érdemelne a kormányzat részéről.

A belügyminiszteri rendelet a nemzetet ért nagy veszteségre való hivatkozással a következőket mondja:

— Tudományos kutatások és gyakorlati tapasztalatok egyaránt bizonyítják, hogy a küzdelmet a csecsemőhalandóság ellen eredményesen fel lehet venni, ha ellensúlyozni tudjuk a baj két főokát, a tudatlanságot és a szegénységet.

Ennek legcélravezetőbb módja, ha intézményesen biztosítjuk, hogy minden szülőanya, aki alacsonyabb értelmiségénél, vagy szűkösebb anyagi helyzete miatt felvilágosításra vagy segélyezésre szorul, ehhez a szellemi és anyagi támogatáshoz saját lakóhelyén hozzájuthasson.

Mindenütt külön erre a célra kiképzett megfelelő egyéneket kell tehát a közönség szolgálatába állítanunk. Ezek a szakképzett anya- és csecsemővédők. Az intézmény fontosságának és méltán várt eredményének ismeretében elhatároztam, hogy a védőnői intézményt országosan fogom rendszeresíteni.

A védőnői intézmény megalakítását, mint általában az anya- és csecsemővédelem minden kérdését, állami feladatnak tartom. Sikeres megoldásához azonban — a tennivalók ujszerűsége és sokasága folytán — a társadalomnak áldozó készségére és munkálkodására is mulhatatlanul szükség van.

Az állam és társadalom együttműködését oly módon hoztam szerves kapcsolatba, hogy a védőnői intézmény országos megszervezésére társadalmi szervet a Zita királyné öfelisége legmagasabb fővédősége alatt álló Stefánia Szövetséget bíztam meg, amely ezt a tevékenységet mintegy átruházott állami hatáskörben fogja végezni.

Az állam részéről a Szövetséget a legteljesebb erkölcsi és nagyméretű anyagi támogatásban részesítem, évi munkaprogramját és költségvetését véglegesen én állapítom

meg és működését állandó miniszteri biztossáim útján támogatom, irányítom és ellenőrzöm.

A közvetlen érintkezést a közönséggel szakképzett helyi védőnők fogják végezni. Még pedig élethivatásos *községi védőnők* azokban a községekben és városokban, illetőleg községrészekben és városrészekben, amelyek lakossága 6—7000 körül van, szintén élethivatásos körvédőnők, olyan kisebb községekben, ahol a közlekedési viszonyok megegyeznek, hogy a védőnő tennivalóit akadálytalanul elláthassa, mellékfoglalkozású védőnők (telepfelügyelőnők, tanítóknők, óvónők, vagy más foglalkozású alkalmas egyén) a kisebb községekben, amelyek körzetbe nem csoportosíthatók.

A helyi védőnők irányítását és helyszíni ellenőrzését törvényhatósági biztosok (Gyermekekmenhelyi igazgatók, tisztii főorvosok, vagy más szakemberek) fogják ellátni, akik mellé ugyancsak szakképzett, élethivatásos törvényhatósági védőnők lesznek beosztva.

A központi ellenőrzés és irányítás egy-egyét az országos biztosok, a hozzájuk beosztott központi védőnők és központi iroda közreműködésével fogják teljesíteni.

Mindezek a szervek a Stefánia Szövetség megbízottjai és alkalmazottjai.

Az intézmény szervezésének és működésének költségeit az állam és a társadalom között kell megosztani. Az állam részéről elvállaltam, hogy viselem a védőnők szakképzésének költségeit, a higiénikus segélyezés egy részét, továbbá a Stefánia Szövetség központi irodájának költségeit, az országos és törvényhatósági biztosok tiszteletdíját és utiköltségeit, végül a helyi védőnők javadalmazásának azt a részét, amelyet a társadalom és önkormányzat fedezni nem tud.

A társadalom és önkormányzat hozzájárulásának mértéke nagyjából azt tekintem irányadónak, hogy a 10.000 lakosnál nepe- sebb községek, városok, saját erejükből al- lam hozzájárulás nélkül fedezik a helyi védő- nők egész javadalmazását, mert ezeket a he- lyeket anyagi teljesítő képességük, fejlettebb értelmiségük és szervezettebb társas életük erre képessé teszi, sőt erkölcsileg kötelezi is. A 3—10.000 lakosú községekben a helyi vé- dőnők fizetésének egy részét — legalább felet — szintén az önkormányzattól és társada- lomtól várom. A 3000-en aluli községekben, ha kisebb mértékben is, szintén számítok a társadalom hozzájárulására.

A társadalomra azonban az ország hely- reállítására irányuló nagy feladatok megol- dasában nemcsak az a kötelesség hárul, hogy anyagi áldozatokkal járuljon a tenni- valókhoz, hanem az is, hogy odaadó, lelkes, ingyenes munkálkodást fejtsen ki.

Ennek a munkásságnak az elvégzésére minden törvényhatóságtól meg kell alakíta- ni a törvényhatósági anya- és csecsemővédő egyesületet, amely a Stefánia Szövetség kö-

Osram
A bevált fémzáras izzólámpa

Kapható Fonyó Sománál Szegeden.